

În 14 Noiembrie, Canonul întâi al Ierarhului, căruia acrostihul este:
«Pe al de-Dumnezeu-cuvântătorilor tovarăș îl cânt, pe al celor mari»;

iar la Bogorodișne: «Al lui Filothei».

Peasna I^a. Glas 8. Αρματηλάτην Φαραώ (Pe Faraon ce se purta în car).

Τῶν θεολόγων τῶν τριῶν*
τὸν σύμπνουν τε*καὶ συνωδὸν σε καὶ νῦν*
ἀνευφημεῖν, Πάτερ,*ἐν ὠδαῖς προθέμενος,*
τὴν τῆς Τριάδος ἔμπνευσιν*δί' ὑμῶν ἐξαιτοῦμαι*
καὶ λόγον ὃν συνεπνεύσατε,*μάκαρ ἱεράρχα Γρηγόριε.

Ție, dar, celui de-un-duh*cu Sfinții trei*de-Dumnezeu-grăitori,*
având a'ți aduce*cântare de laudă,*
prin voi, Părinte, cer acum*însuflarea Treimii,*
cuvântul carele l-ați suflat*împreună, sfinte Grigorie.

Ως θεολόγοι καὶ σοφοὶ*καὶ ῥήτορες*καὶ συγγραφεῖς ἱεροὶ*
τῶν ἱερῶν λόγων*καὶ δογμάτων ἄριστοι*
τρεῖς θεοφόροι κήρυκες,*τὸν κλεινὸν ὑμῶν μύστην*
καὶ συνωδὸν καὶ ὁμώνυμον*ὑμῶν κοινωνὸν καὶ νῦν ἔχετε.

De-Dumnezeu-cuvântători*Sfinților trei,*și scriitori preasfințiți,*
preamarilor crainici*purtători-de-Dumnezeu*
ai dogmelor Cuvântului,*și pe cunoscătorul*
ales al vostru părtaş aveți*numelui, lucrării și laudei.

Νόμους φιλίας καὶ θεσμοὺς*τοὺς ἄνωθεν*τετιμηκότες καλῶς,*
οἱ τρεῖς θεοῦ λόγῳ*προφυῶς ἡρμόσθητε,*
Χριστὸν ἐν μέσῳ φέροντες,*ὡς ἐκεῖνος προέφη*
νῦν δὲ πλουτεῖτε καὶ τέταρτον*ὄντως συμφυᾶ καὶ ὁμότροπον.

Prietenia cuvenit* cinstindu-o* și rânduiala de sus,*
tustrei la cuvântul* cel ceresc v'ați potrivit,*
Hristosul, dar, precum a zis,* aducându'L în mijloc –*
acum aveți pe al patrulea,* de un obicei și un sad cu voi.

Θεολογίας τῆς σεπτῆς* τὰς σάλπιγγας,* τὰς τῆς Τριάδος φωνάς,*
τὰς ἱερὰς μούσας* ἱερῶς ὑμνήσωμεν*
Βασίλειον, Γρηγόριον,* Ἰωάννην τὸν μέγαν,*
σὺν Γρηγορίῳ τῷ πνεύσαντι* χάριν σὺν αὐτοῖς τὴν τοῦ Πνεύματος.

Cântate fie-ne acum* trâmbițele* grăirii-de-Dumnezeu,*
gurile Treimii,* musele Bisericii,*
Vasilie, Grigorie* și Ioan cel preamare,*
cu cel ce harul Duhului sfânt* cu ei l-a suflat – cu Grigorie.

Θεοτοκίον.

Φίλοι σοφίας γεγονότες* ἔνθεοι* ἐνυποστάτου θεοῦ*
καὶ ἱερὸς οἶκος,* τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον*
ὄν ἑαυτῷ ἐδείματο,* τὴν Παρθένον, τοῖς λόγοις*
ὡς θεοτόκον ἐκήρυξαν* κόσμῳ τὰ τῆς χάριτος ὄργανα.

Bogorodíșnă.

Înțelepciunii Ipostatnice* făcându-vă* prieteni dumnezeiești*
și casă sfințită,* pe templul însuflețit*
pe carele și l-a zidit,* pe curata Fecioară,*
Născătoare-de-Dumnezeu* lumii ați vestit-o, slăviților.

Peasna a III^a. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς (Cela ce întru început ai întărit).

Ἐπὶ τὴν πέτραν σέ, Χριστέ,*
θεολογίας τὸν πύργον* ἐδομήσαντο οἱ τρεῖς σου τεχνῖται,*
τῶν πνευμάτων προσβολαῖς* τῶν ἐναντίων ἄσειστον*
ὄθεν τοὺς πολεμίους* ἐστῶς Γρηγόριος ἔτρεψεν.

Pe Tine – Piatra – au zidit* al bogoslóviei turnul*
ai Tăi meșteri în treime, Hristoase,*
de năvălele drăcești* neclătinat, Cuvântule,*
unde stând trezvitorul,* bātu oștirea vrăjmașilor.

Ἐθεολόγος ὁ στερέρός,* ὁ τῆς σοφίας ὀπλίτης,*
ὡς βολίσιν ἀστραπῶν κεχρημένος*
πετροβόλοις τε στερέροις* τοῖς τῶν Πατέρων δόγμασιν,*
αἰρετικῶν γενναίως* συντριβεῖ λόγοις τὰς φάλαγγας.

Preaîntrarmatul luptător,* de-Dumnezeu-grăitorul,*
ca de fulgere slujindu-se'n luptă*

de săgețile de foc –* de dogmele Părinților – ,
grăind cu vitejie, *sfărâmă oastea eresului.

Λόγω θεοῦ τὸ νοητὸν* ὡς διανοίξαντες στόμα*
ἐφειλκύσαντο τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον*
τῆς Τριάδος οἱ λαμπροὶ* τρεῖς θεοφόροι κήρυκες*
οἷσπερ, σοφέ, συμπνεύσας* πολιθεῖαν ἐλίκμησας.

Gura gândită deschizând* trei vestitorii Treimii,*
tras-au duh dumnezeiesc, fericiții*
cu aceștia, dar, și tu* suflând, preînțeleptule,*
oarba politeie* gonit-ai, sfinte Grigorie.

Οἱ λογικοὶ νῦν οὐρανοὶ* τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,*
οἱ τὴν δόξαν διηγούμενοι τούτου,*
θείας δόξης κοινωνοὺς,* θεῖοι Πατέρες, δείξατε*
τοὺς τὴν ὑμῶν ἐνδόξως* μνήμην τελοῦντας τὴν ἔνδοξον.

Bisericii lui Dumnezeu* cuvântătoarelor ceruri,*
carii slava Lui zidirii o spuneți,*
slavei, dar, dumnezeiești* acum împărtășiți-ne*
pe cei ce pomenirea* slăvit v'ο facem, slăviților.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν σου τρανῶς*
οἱ θεολόγοι, Παρθένε,* παρεσκεύασαν ἀνθρώπους τοῖς λόγοις,*
τὸ μυστήριον τοῦ σου* Τόκου λαμπρῶς κηρύξαντες*
ὄν ταῖς εὐχαῖς ἐκείνων* ἰλεων πᾶσιν ἀπέργασαι.

Bogorodíșnă.

Dumnezeiască slava ta* să o vedem – pământenii –*
ne-au făcut de-Dumnezeu-grăitorii,*
a Celui Născut al tău* taină învederându-ne*
pe Care fă-ni'L, Maică,* preamilostiv, cu solirea lor.

Peasna a IV^a. Σύ μου ἰσχύς (Tu ești tăria mea).

Γῆς μὲν ὑμεῖς* καὶ τῆς σαρκὸς ἀνεδύθητε,*
κατὰ φύσιν* ἄνθρωποι γενόμενοι,*
τὸ τοῦ Θεοῦ* Πνεῦμα δὲ τὸν χοῦν*
ὑμῶν ἐκνικῆσαν,* εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν,*
ἐνθα φιλοσοφοῦντες* ἐτελεῖτε, Πατέρες,
λελυμένοι σαρκὸς καὶ πρὸ λύσεως.

Trup pământesc* σί voi avut-ați asupra-vă,*
după fire* oameni arătându-vă;*

ci biruind *Duhul lui Hristos*
pământescul vostru *și'n cer suindu-vă, Sfinților,*
și pân'la dezlegare, *dezlegați de țărână,*
petrecut-ați în cer, înțelepților.

Ως εὐγενῆς *ὄρηξ, θεόφρον Γρηγόριε,*
ἐκ τῆς ῥίζης *ὄντως ἀνεβλάστησας* τῆς εὐσεβείας καὶ νοητῶς *
τὸν τῆς Ἐκκλησίας* παράδεισον κατεκόσμησας,*
καρποῖς θεολογίας *καὶ λαμπρᾶς πολιτείας*
καλλωπίζων καὶ τρέφων ἐκάστοτε.

Vlăstar ales *te-a odrăslit, înțeleptule,*
rădăcina *cinstirii-de-Dumnezeu,*
împodobind *înțelegător* Bisericii raiul *
și bucurând'o cu roadele *
de-Dumnezeu-grăirii *și petrecerii tale,*
cu acestea hrănindu-o pururea.

Nέος ἡμῖν *σὺ ἀνεφάνης, Γρηγόριε,* θεολόγος,*
βάσις τε τῆς πίστεως, *ρέϋμα καινὸν* ὄντως καὶ χρυσοῦν,*
λόγοις τοῖς ἐνθέοις *τῆς Ἐκκλησίας τὰ λῆια*
ἀρδεύων καὶ παιάινων *καὶ πολύχουν ἀνέλκων*
εὐσεβείας καὶ γνώσεως ἄσταχυν.

Nou Bogoslón *te-ai arătat, fericitule,*
și credinței *temelie trainică*
și Apei vii *râu dumnezeiesc,*
cu vorbele tale *udând Bisericii brazdele,*
făcându-le, Părinte, *roditoare de spicul*
blagocéstiei și al cunoașterii.

Σάρκα Θεός, *ὑπερβολῇ ἀγαθότητος* καὶ πτωχεία,*
καὶ θεὸν ἐργάζεται *καὶ τῇ Θεότητι τῇ αὐτοῦ*
ὑπὲρ νοῦν πλουτίζει *τὴν ἀνθρωπίνην εὐτέλειαν,*
Ἦς ὑμεῖς μετασχόντες *θαυμαστῶς, θεοφόροι,*
τὸ μυστήριον πάντας διδάσκετε.

Om Dumnezeu, *pe Sine Însuși golindu-Se,* Se arată,*
omul cel însărcin *părtaș să'l facă Darului Său *și Dumnezeirii;*
de Carea împărtășindu-vă, *Dascălilor ai lumii,*
taina dumnezeiască *tuturora vestiți, Ierarhilor.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ *τρανῶς ἐν στόματι φέροντες,*
θείαν χάριν *πνέοντες τοῦ Πνεύματος,*

τὴν σωτηρίαν θεοπροεπῶς* τὴν τῶν ὁμοφύλων*
αὐτῶ καλῶς συνεπνεύσατε,*
τὴν τοῦ Λόγου Μητέρα* καὶ τὴν σάρκωσιν τούτου*
τοῦ κηρύγματος σχόντες ὑπόθεσιν.

Bogorodíșnă.

Curat grăind* Cuvântul viu al lui Dumnezeu*
cu suflarea* Duhului Aceluia,*
ați cunoscut* celor de-un-neam*
taina mântuirii* dumnezeiește, slăviților,*
a Cuvântului Maică* și a Lui întrupare*
temelie punând a cuvintelor.

Peasna a V^a. Ἰνατί με ἀπόσω (Pentru ce m'ai lepădat).

Υλικὴν ὑπερβάντες* ἅπασαν προσπάθειαν,* οἱ τρεῖς μακάριοι,*
τῇ σεπτῇ Τριάδι* κατὰ χάριν ἀϋλως συνήφθητε,*
σπουδαστὴν δὲ τοῦτον* καὶ κοινωνὸν τέταρτον σχόντες,*
ὥσπερ κτίσιν τὴν πίστιν συνέχετε.

Netrupească cu totul* dobândind petrecerea,* Preafericiților trei,*
nematerialnic* după har cu Treimea unindu-vă*
și părtaș, în urmă,* și pe al patrula avându'1,*
închegați lumea dogmei Bisericii.

Νομικοὺς πάντας τύπους* καὶ σκιάς καὶ σύμβολα* διετρανώσατε*
τῶ φωτὶ τοῦ Λόγου,* πρὸς τὸ πνεῦμα καλῶς μεθελκύσαντες*
οἷς καὶ νοῦν καὶ λόγον* ὁ θεηγόρος νοῦς συνάψας,*
ὁ Γρηγόριος, κόσμον ἐφώτισεν.

Toate umbrele Legii* și întipăririle* la duh trăgându-le,*
litera cea veche* ați citit în lumina Cuvântului;*
mintea și cuvântul* de voi, dar, Sfinților, lipindu'și,*
luminat-a zidirea Grigorie.

Ως καινὰς ὄντως πλάκας* Μωϋσῆς ὁ δεύτερος,* Πατέρες ἔνθεοι,*
τὰ καινὰ πυκτῖα* καὶ τοὺς λόγους ὑμῶν ὑπεδέξατο,*
ἀναπτύσσων ταῦτα* καὶ Ἰσραὴλ ἄγων τὸν νέον*
πρὸς Θεὸν, ὁ πυρίπνους Γρηγόριος.

Table noi ale Legii* Μόισι al doilea,* Preafericiților,*
scrierile voastre* priimindu-le, desfășurându-le,*
la Dumnezeu duce* pe Israilul dintru Neamuri,*
de-foc-suflătorul Grigorie.

Διαβάντες ὡς πάλαι* Μωϋσῆς τὴν Αἴγυπτον,* Πατέρες ἔνδοξοι,*
ἀμαρτίας σκότους* καὶ βυθοῦ δυσσεβείας ἐρρύσασθε,*

τῷ δὲ φίλῳ τούτῳ* τὴν τοῦ λαοῦ δημαγωγίαν*
ὡς Μωσῆς Ἰησοῦ κατελίπετε.

Că'n vechime prorocul* Móiisi, pustia trecându'l, Părinților,*
ați scăpat norodul,* izbăvindu'l din noaptea eresului,*
dându'i călăuză,* ca Moisi pe Iosua,*
mai apoi pe sfințitul Grigorie.

Θεοτοκίον.

Ἐκκήρυξας κόσμῳ,* Τόκον ἀνερμήνευτον,* Πάτερ Γρηγόριε,*
τοῦτον ἱκετεύων,* σὺν τρισὶ διδασκάλοις ἐκάστοτε,*
μηδαμῶς ἐλλίπης* ὑπὲρ ἡμῶν
τὴν Θεοτόκον* ὁδηγὸν καὶ προστάτιν γὰρ κέκτησαι.

Pe Cel Carele, sfinte,* lumii L-ai vestit, pe Cuvântul Părintelui,*
pentru noi rugându'L* nu lipsi, fericite, cu Sfinții trei,*
că pe Născătoarea* -de-Dumnezeu o ai de-a pururi*
solitoare fierbinte, Grigorie.

Peasna a VI^a. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ (Ἰndură-Te mie, Mântuitorule).

Οί νοητοὶ ποταμοὶ* ὡς παραδείσου ἐκβλύσαντες*
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ* τὸ πρόσωπον ἄρδουσι*
καὶ καταπιαίνουσι,* τὸ τῆς οἰκουμένης,*
τὰς αἰρέσεις κατακλύζοντες.

Ieșind din Raiul gândit,* dintr'al Bisericii, Sfinților,*
ca patru râuri udați* faț'a tot pământului,*
rodnică făcându-o* și' necând neghina*
cea cumplită a eresului.

sau, mai perifrastic:

Ieșind din Raiul gândit* ca patru râuri, Slăviților,*
Bisericii lui Hristos* brazdele îi adăpați,*
rodnice făcându-le,* și' necați neghina*
cea cumplită a eresului.

Νομὴν λοιμοῦ νοητοῦ* ἐστήσατε τῶν αἰρέσεων*
ἰσχύϊ λόγου οἱ τρεῖς* καὶ Πνεύματος χάριτι*
ἦνπερ ἀναζήσασαν* ἀναιρεῖ γενναίως*
ὁ Γρηγόριος ἐν Πνεύματι.

Cu focul Duhului Sfânt* ați pârjolit, Ierarhilor,*
ivita iarbă cea rea,* pășunea eresului,*
pe carea, ivită iar,* iar o pârjolește,*
aprinzându-se, Grigorie.

Υπνον τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς* καὶ τοῖς βλεφάροις, Γρηγόριε,*
οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν,* Γραφὰς ἐξηγούμενος*
τοῦ Πνεύματος χάριτι,* θεολόγων λόγους*
τὰς αἰρέσεις ἐκτρεπόμενος.

Somn nicidecum nu ai dat* ochilor tăi, trezvitorule,*
așijderea nicidecum* așipire genelor,*
tâlcuind Scripturile* și gonind eresul,*
cu cuvântul Bogoslóvilor.

Μεγίστην νῦν ἐν Χριστῷ* τὴν παρῴρησιαν εὐράμενος*
σὺν διδασκάλοις τρισὶ* καὶ φίλοις ἰκέτευε*
τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον* τὴν ἐκείνου ποιμήνην,*
ὑπὲρ ἧς κεκοπιάκατε.

Preamare către Hristos,* cu cei trei Dascăli, Grigorie,*
ai lumii învătători,* îndrăznire dobândind,*
turma voastră cereți* I* pururi s' o păzească*
de săgețile vrăjmașului.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τεκοῦσα σαρκί,* θεοὺς βροτοὺς ἀπετέλεσας*
μεθέξει τῆ θεϊκῆ* καὶ χάριτι Δέσποινα*
οἱ τέτταρες φίλοι σου* βεβαιοῦσι τοῦτο*
καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς πράγμασι.

Bogorodișnă.

Pe Dumnezeu întrupat* născându'L, Maică a Domnului,*
pe muritori dumnezei –* părtași de lucrarea Lui,*
de harul Dumnezeiesc –* i-ai făcut, Stăpână,*
cum vădesc și Ierarhii tăi.

Peasna a VII^a. Θεοῦ συγκατάβασιν (De pogorârea lui Dumnezeu).

Νεκροῦται ὁ θάνατος*
καὶ καταργεῖται κράτος δαιμόνιον*
τῷ σταυρῷ τοῦ Δεσπότης*
ὕμεις δὲ κράτος πάσης αἰρέσεως*
καταβαλόντες δυνάμει τοῦ Πνεύματος,*
ἓνα Θεὸν προσκυνεῖν πάντας διδάσκετε.

Cu Crucea Stăpânului*
se surpă toată* tăria dracilor* și omoară-se moartea;*
voi, dar, surpându-o pe a eresurilor,* cu stăpânia cerească a Duhului,*
în Dumnezeu nezidit ați arătat tuturor.

᾽Ωράθης, Βασίλειε, * τῆς Ἐκκλησίας νοῦς καὶ σοφίας βυθός, *
ἐρευνῶν τὰς τῶν ὄντων * ἑναρμονίους φύσεις καὶ τάξεις, σοφέ, *
στάθμη δογμάτων ἐνθέων ἢ ἄπταιστος, *
διορθωτῆς τῶν ἠθῶν καὶ μοναζόντων κανῶν.

Văzut-ai, Vasilie, * dumnezeiește * firile celor ce sînt, *
a Bisericii minte, * slava spunând' o, a Ziditorului lor, *
dreptare fără greșală al dogmelor, *
al obiceiurilor * și Îngereșcului chip.

Τυποῦται, Γρηγόριε, * ἡ Ἐκκλησία καὶ κανονίζεται *
τῶν σῶν λόγων τῷ κάλλει * καὶ τῇ στερόῃ βροντῇ τῶν δογμάτων σου, *
δι' ὧν καὶ βάλλει σφοδρῶς πᾶσαν αἴρεσιν, *
ἓνα Θεὸν ἐν Τρισὶ προσώποις σέβουσα.

Slăvite Grigorie, * se' ntipărește * și rânduiește-se *
de cuvintele tale, * o, Ierarhe, ce le-ai tunat pe pămînt, *
dogmaticește soborul Bisericii, *
în Dumnezeu întreit * dumnezeiește cinstind.

᾽Ωραῖος παράδεισος * τῇ Ἐκκλησίᾳ ὤφθης, Χρυσόστομε, *
τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων * καὶ δαψιλῆι τε καὶ ἀμιμῆτῳ, σοφέ, *
τρέφων εὐφραίνων διδάσκων τοὺς ψάλλοντας *
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Rai dulce, Hrisóstome, * obștii Bisericii arătatu-te-ai, *
cu cuvintele tale * înmiresmându' i pe cei născuți ai ei, *
carii și cântă, Părinte, cu dragoste: *
Binecuvântat ești, Dumnezeul * Părinților noștri.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν, Ὅσιε, *
ἐπὶ τὸν προῶν ὄντως καὶ ἡσυχον * τοῦ Κυρίου ἢ Μητρε, *
σὲ καὶ φωτὶ τῷ θείῳ ἀνύψωσεν, *
ὥσπερ ἠτήσω, καὶ σύμφωνον ἔδειξε *
τῶν κορυφαίων λαμπρόν τοῦ θεολόγων χοροῦ.

Bogorodíșnă.

Cătat-a, Grigorie, * la tine, blândul * și liniștit robul ei, * a Stăpânului Maică *
și înălțatu-te-a întru lumina Lui, * cum ai cerut-o,
părtaș arătându-te * dumnezeieștilor trei * de-Dumnezeu-grăitori.

Peasna a VIII^a. Ἑπταπλασίως κάμινον (Înșeptit cuptorul Haldeilor).

Νέος ἐφάνης, ἔνδοξε, * Ἡλιοῦ πῦρ ἐν Πνεύματι *
ζήλῳ εὐσεβείας * καταφέρων ἄνωθεν *

καὶ φλέγων τὰ θύματα * τῷ τῆς Τριάδος λόγῳ, σοφέ, *
τοὺς δὲ λειτουργοὺς τε καὶ προφήτας τῆς πλάνης *
αἰσχύνων τε καὶ κτείνων, * σιτουμένους ὡς πάλαι *
δυσσεβοῦς βασιλίδος * τράπεζαν ψυχοφθόρον.

Ilie nou te-ai arătat, * foc în Duhul, Grigorie, *
cu râvna credinței * pogorând, slăvitule, *
și jertfa arzându-o * întru cuvântul sfintei Treimi, *
iar pe slujitorii și prorocii' nșelării *
cu totul rușinându'i, * pe hrăniții la masa *
de-suflet-stricătoare * a noii Iezável.

Mίαν ὑμεῖς Θεότητα, * τρισυπόστατον, ἄναρχον, *
ἐν μιᾷ Οὐσίᾳ, * προσκυνεῖν διδάξαντες, *
δυμᾶμεις ἐμφύτους τε * καὶ ἐνεργείας φέρουσιν, *
τοὺς δημιουργοὺς * τῶν ἐναντίων δογμάτων, *
Σαββελλίου, Ἀρείου, * Μακεδονίου ἅμα, *
καὶ Βαρλαάμ τὴν πλάνην * τροποῦσθε τὴν ἐσχάτην.

Una și fără început * Dumnezeire, triipostatnică, *
întru o Ființă, * sfinților, spunându-O, *
în Sine lucrările * neîncepute pururi având, *
pe făuritorii încontratelor dogme *
surpat-ați – pe Arie, * Macedoniu, Sabeliu –, *
cum și Varlaamitele dogme de pe urmă.

Eὔρε Δαυῖδ ὡς ἄλλον σε, * θεηγόρε Γρηγόριε, *
νέον ἀριστεία * τῶν τριῶν τοῖς δόγμασι *
Τριάς ἢ ὑπέρθεος, * ὑπὲρ αὐτῆς ἐστῶτα στερόρως *
καὶ τὸν Γολιάθ * τὸν καθ' ἡμᾶς ἀναιροῦντα *
σφενδόνη τῆ τοῦ λόγου * καὶ λαὸν τοῦ Κυρίου *
θύομενον γενναίως * χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων.

Pieptul punându'l, ca David, * ierarhe Grigorie, *
pentru dogma Treimii, * glasurile celor trei *
cu praștia ta zvârlind, * pe Goliatul nou l-ai răpus, *
Israilul tău * din mâna celor de alt neam *
scăpându'l vitejește * și cumplita ocară *
și hulă idolească, * Părinte, ridicând'ο.

Γέρας τῶν πόνων εἴληφας, * ἱεράρχα Γρηγόριε, *
τὴν τῶν ὁμοτίμων * θεολόγων ἔνωσιν, *
συνῶν θεῖῳ Πνεύματι * καὶ συγχορεύων νῦν τοῖς τρισί *
τὴν γὰρ ἀρετὴν * καὶ τὴν σοφίαν ἐκείνων *
καὶ τὴν θεολογίαν * μιμησάμενος, εὔρες *

ἐν οὐρανοῖς πολίτας* καὶ φίλους καὶ συνοίκους.

Plata ostenelelor* ai luat-o, Grigorie,*
cu cei de-o-cinste* bogoslovi unindu-te,*
în Duhul ținându-te* și dănțuind acum cu cei trei,*
că înțelepciunea celor trei și vârtutea*
și teologhisirea* le-ai urmat-o, aflându'î*
în ceruri împreună-locuitori și prieteni.

Θεοτοκίον.

Ο λογικὸς παράδεισος,* τὰ στοιχεῖα τὰ μέγιστα,*
τὰ τὴν νέαν κτίσιν* ἐν Χριστῷ συνέχοντα*
καὶ λόγοις καὶ δόγμασι,* τῶν θεολόγων ἢ τετρακτῦς,*
σὺν τῇ Θεοτόκῳ* τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων*
προσβέετε φυλάττειν* τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν*
αἰρέσεων ἐκ λύμης* καὶ συμφορῶν παντοίων.

Bogorodíșnă.

Râurile raiului* și stihile cele mari*
ce noua zidire* în Hristos o încheați*
cu graiul, cu dogmele,* pătrime sfântă de bogoslovi,*
cu Împărăteasa, la Stăpânul a toate*
soliți ca să păzească* de eresul pierzării*
și toată vătămarea* Biserica aceasta.

Peasna a IX^a. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ (Ieșitu'și-a din sine).

Αἰρέσεων ἀτόπων τὸ δυσσεβὲς* καθελόντες δυνάμει τοῦ Πνεύματος*
καὶ τῇ βροντῇ* λόγων τῶν ἐνθέων ὑμῶν, σοφοί,*
καὶ τῆς ἐσχάτης ὥφθητε* ταύτης ἀθεΐας ἐκριζωταί,*
Γρηγόριον εὐρόντες* λόγοις ὑμῶν τοῖς θείοις*
αὐτὴν γενναίως καταστρέψαντα.

Nebuna necinstire de Dumnezeu*
risipind'ο cu dogmele duhului* dumnezeiesc,*
care, înțelepților, l-ați suflat,*
risipitori v' ați arătat* și ai ateiei celei de-apoi,*
sfințitele cuvinte* și dogme ale voastre*
sufând asupra ei Grigorie.

Λαβὼν χειρὶ τὴν μάχαιραν νοητῶς*
τὴν τοῦ Πνεύματος, μάκαρ Γρηγόριε,*
καὶ τὴν σκευὴν* πᾶσαν περιθέμενος τὴν αὐτοῦ,*
ὡς στρατηγὸς πανάριστος,* εἶλες ὀχυρώματα δυσσεβῶν,*
τῶν ιδεῶν τὴν πλάνην,* κτισμάτων τὴν λατρείαν,*

πασαν ἐκ μέσου ποιησάμενος.

În mâna ta, Grigorie, apucând, *fericitule, sabia Duhului,*
împlătoșat, *sfinte, întru toată armura Lui,*
ai doborât, viteazule, *toată'ntăritura relei cinstiri,*
deșartă rătăcirea *ideilor gonind'o*
și închinarea ziditurilor.

Ως πάλαι τῶν αἰρέσεων τοὺς δεινοὺς *
ὑπερμάχους οἱ τρεῖς ἀπερῶράπισαν,*
οὕτω καὶ σὺ *λόγοις τοῖς ἐκείνων καταβαλὼν*
τοὺς ἀρχηγούς, Γρηγόριε, *τῆς πολυθειᾶς τῆς χαλεπῆς,*
Ἑλλησι καὶ Ἑβραίοις *συνέταξας ἀξίως,*
ὡς ὑβριστὰς τῆς θείας Χάριτος.

Precum odinioară i-au doborât *
pe cumpliți voievozii eresului *Dascălii trei,*
și tu, înțeleptule, i-ai răpus *
cu dogma Lor pe capii noi *ai politejei și i-ai vădit*
în ceata ellinească *și cea iudaicească,*
ca hulitori nebuni ai Harului.

Ως κρήνη ἰαμάτων καὶ ποταμὸς *
χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος δέδεικται *τάφος ὁ σός,*
πέλαγος ἐλέους, ῥεῦμα καινὸν *
τῆς θεραπείας ἄμισθον *ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὅπερ καὶ πρὶν *
ἠρέμα δεικνύς, Πάτερ, *εἰς δόξαν νῦν τοῦ λόγου*
τῆς εὐσεβείας ἐξεκάλυψας.

Izvor de vindecare ni s'a făcut *
și fântână a darului Duhului *mormântul tău,*
râu nou arătat de tămăduiri *sufletului și trupului,*
care și'n viață netrâmbițat *l-ai izvorât, Părinte,*
și-acum, dar, întru slava *binecinstirii, minunatule.

Θεοτοκίον.

Σέ, Δέσποινα Παρθένε, τῶν ἱερῶν *θεολόγων τὸ κάλλιστον σύστημα*
καὶ ἀφορμὴν *λόγων καὶ δογμάτων, καὶ ἀρχηγόν *ὡς Θεοτόκον ἔχοντες,*
κόσμον κατεφώτισαν διδαχαῖς *
διὸ καὶ νῦν τοὺς ὕμνους *συνάγοντές σοι πάντας,*
ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύουσιν.

Bogorodíșnă.

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu,*
și pricină slăvită a dogmelor *avându-te,*

și Începătoare cu-adevărat,*
zidirea o au luminat* cu Cuvântul sfinții tăi Ierarhi;*
la tine, dar, Stăpână,* ducând acum cântarea,*
ție se roagă pentru robii tăi.